

ФИЛМСКИ ЦЕНТАР СРБИЈЕ

Установа културе

Београд, Коче Поповића 9/III

Број: 03-2762/1

Датум: 27.10.2022.

У складу са Решењем Министарства културе и информисања број 119-01-168/2022-07 од 15.7.2022. године, дана 27. јула 2022. године расписан је и у дневном листу Вечерње новости објављен Јавни конкурс за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2022. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих дугометражних документарних филмова.

Рок за доставу пријава био је 27. август 2022. године.

Комисија по јавном Конкурсу у категорији Суфинансирање производње домаћих дугометражних документарних филмова, именована решењем Министарства културе и информисања број 119-01-178/2022-03 од 21. јула (у даљем тексту: „Комисија“): Милош Шкундрић - председник, Чарна Радоичић, Ненад Пирнат, Никола Лоренцин и Фети Даутовић чланови, донела је, дана 11.10.2022. године, следећи:

ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ О ИЗБОРУ ПРОЈЕКТА ПО КОНКУРСУ ЗА ФИНАНСИРАЊЕ И СУФИНАНСИРАЊЕ ПРОЈЕКТА У КИНЕМАТОГРАФИЈИ ЗА 2022. ГОДИНУ У КАТЕГОРИЈИ СУФИНАНСИРАЊЕ ПРОИЗВОДЊЕ ДОМАЋИХ ДУГОМЕТРАЖНИХ ДОКУМЕНТАРНИХ ФИЛМОВА

На конкурс је укупно пријављено 14 (четрнаест) пројеката.

На првој седници Комисије, одржаној 02. септембра 2022 године, за председника конкурсне Комисије изабран је Милош Шкундрић и утврђен је метод рада и начин вредновања пројеката. Предочени су критеријуми за избор пројеката који су прописани Законом о кинематографији и Уредбом о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединица локалне самоуправе и договорена динамика одржавања састанака. Одлучено је да сви чланови Комисије до следећег састанка прочитају комплетну документацију пријављених пројеката.

На другој седници Комисије, одржаној 11. октобра 2022. године, констатовано је да су сви чланови конкурсне Комисије прочитали комплетну документацију пријављених пројеката, након чега је сваки члан конкурсне Комисије представио пројекте који према његовом мишљењу испуњавају критеријуме за избор пројеката, који су прописани Законом о кинематографији и Уредбом о критеријумима,

мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединица локалне самоуправе, након чега су приступили формирању уже листе.

Након тога, чланови Комисије су приступили финалном већању и усаглашавању ставова о филмовима који су се нашли на ужој листи, те су, руководећи се прописаним Критеријумима за избор пројеката и расположивим буџетским средствима ФЦС-а по овом конкурс једногласно одлучили да су се за јединствену листу пројеката који се предлажу за подршку издвојили следећи пројекти и са следећим предлогом износа на име финансијске подршке:

1. А шта сад, а шта тад?

Редитељ: Борис Митић

Продукција: Dribbling Pictures

Предложени износ: 7.000.000,00 РСД

Пројекат филма "А шта сад, а шта тад?" редитеља Бориса Митића доноси личну причу аутора о сопственој породици, одрастању његове троје деце и проактивном родитељству.

Аутор се у нарацији одлучио за веома оригиналан приступ померајући границе документарног филма и означавајући га, како сам каже, као нео-документаристички. Сама структура филма је таква да гледаоцу пружа необичну визуелну илустрацију кроз 90-минутно путовање у (наизглед) једном кадру. Тај један једини кадар нас води кроз ауторов једнособан стан пратећи ритам нарације и задржавајући се на одабраним и аутентичним детаљима који постају повод за драмски обрт. Да би извео једну такву компликовану структуру аутор се одлучио да користи специјалне ефекте, који се у документарном филму иначе виђају ретко или никада. Нарација у комбинацији са оваквим визуелним решењима би требало да донесе праву вредност филма кроз анегдоталне коментаре наратора отварајући идеје на тему етике, понизности, интегритета, персонализма и других формативних идеја. Управо овакав, оригиналан и јединствен визуелно-наративни приступ је Комисија препознала као значајну вредност и дала препоруку да се овај пројекат подржи.

Са продуцентске стране, пројекат је изузетно добро припремљен, предвиђа већи број, али реалистичних извора финансирања, у земљи и иностранству, од којих је већ добар део средстава обезбеђен, као и разрађен и реалистичан план фестивалског пута и дистрибуције будућег филма. Свеукупно, Комисија је уверена да би овај филм могао имати бројну публику и међу децом, као и да ће добро бити прихваћен од стране домаће и иностране публике.

Пројекат филма "А шта сад, а шта тад?" је у ранијим фазама развоја, два пута финансијски подржан од стране ФЦС-а и тако се пред овом Комисијом сада нашао квалитетан пројекат, потпуно спреман за непосредну реализацију, што је Комисија препознала и једногласно подржала.

2. Јагоде и пепео

Редитељ: Габријела Николић

Продукција: Servia film- Милош Јљубомировић ПР

Предложени износ: 6.500.000,00 РСД

Случајно откриће кутије са фотографијама приликом адаптације породичног стана у Београду, ауторку нагони на повратак из Канаде, у откривање делова прошлости и злочина о којима се у породици никада није говорило.

Користећи велики мотив Холокауста, уткан у микро-средину сопствене породице чију је судбину обликовао, ауторка кроз драмски сукоб са ликовима својих најближих и свог родног града, отвара велике и универзалне теме, увек савремене. Говори о питању идентитета, кроз сукоб личног и колективног наслеђа и индивидуалног моралног оквира, без нуђења лаких одговора, и тако заправо чини да се сваки гледалац понаособ, о овим важним темама запита.

Комисија препознаје визуелну атмосферу која обећава искуство правог биоскопског филма и похваљује изузетан сниматељски рад на до сада снимљеном документарном материјалу.

Са продукцијске стране, Комисија такође налази беспрекорно састављен пројекат, који уз врхунске домаће професионалце, предвиђа и учешће врло референтних копродуцента и фондова из иностранства, има реалистичан буџет и финансијски план, адекватно подржан доказима о финансирању и сарадњи, као и врло добру визију и припрему пласмана будућег филма.

Пројекат филма "Јагоде и пепео" је већ финансијски подржан од стране ФЦС-а на конкурс за развој пројекта и пред овом Комисијом се сада нашао пројекат сазрео и у креативном и продукцијском аспекту, до фазе у којој га она може препоручити за финансијску подршку непосредне реализације.

3. За милион година

Редитељ: Грегор Зупанц

Продукција: Грегор Зупанц- ПР Филмска и ТВ продукција

Предложени износ: 6.000.000,00 РСД

Пројекат дугометражног документарца "За милион година" аутора Грегора Зупанца је универзална и потребна филмска прича о значају и значењима Југословенског пројекта песме и видео спота "За милион година" у оквиру глобалног пројекта "Live Aid" хуманитарног концерта, којим су се 1985. године поп музичари и други уметници различитих земаља успешно удружили у борби против неизрециве глади односно сиромаштва у Етиопији.

Филм ће се бавити настанком ове песме и њеним значајем кроз призму истраживања погледа у прошлост из садашњости, као и улогом поп културе у ширењу свести о

важности помагања угроженима. Визуелни материјал тренутне фазе продукције односно трејлер је концизно и вешто склопљен, указујући да ће се филм ”За милион година” бавити и узроцима и претечама за учешће у настанку песме, као и истраживањем тога шта би данас представљала слична уметничка продукција.

Пројекат филма је јасно структурисан као преплитање четири наратива – разноврсне архивске видео и филмске грађе из различитих историјских периода, праћења актуелног тренутка који се рефлектује кроз интимне исповести учесника у стварању идеје за песму ”За милион година”, чији је стваралачки процес забележен култном емисијом ”Хит месеца”, исповести и личне видео архиве екс-југословенских звезди које су интерпретирале песму и нараторовог вођења кроз токове филма.

У глобално веома турбулентном историјском тренутку, Комисија подржава стварање фестивалски потентног филма, чија инспиративна прича почива на истраживању елемената и модуса ангажованог уметничког и личног утицаја и мотивационе борбе за бољитак човечанства кроз удружене, ненасилне уметничке праксе, антиратну пропаганду и за помоћ угроженим групама, без обзира на националну, верску, расну и остале облике припадности.

4. На почетку беше камера

Редитељ: Бојан Вук Косовчевић

Продукција: Нама филм

Предложени износ: 5.500.000,00 РСД

Пројекат ”На почетку беше камера” претпоставља документарни филм о снимцима које је аутор начинио током НАТО агресије 1999. године, и којима сада годинама касније, покушава да се врати у тадашњи историјски тренутак. Филм тако обједињује прошлост и садашњост, сукобљава их и на тај начин претендује да постави многа интригантна питања и о будућности.

Комисија похваљује чињеницу да је редитељ приложио врло јасан и концизан синопсис, као и врло разрађени тритмент, који одише наративном структуром правог документарног или пак играног филма. Редитељска експликација такође је врло прецизна, а приложени визуелни узорак доноси аутентичне видео снимке личних момената аутора и његовог окружења, настале током бомбардовања, и на тај начин даје јединствен угао и оригиналан допринос колективном сећању на велику историју чији смо били учесници и сведоци. Из наведених докумената Комисија може да закључи да је пројекат оригиналан, иновативне наративне структуре и богате карактеризације ликова, да доприноси развоју филмског језика и представљању духа времена, те да испуњава све критеријуме овог конкурса.

Иза пројекта стоји један од најискуснијих продуцентата документарног филма код нас, који је припремио реалистичан буџет и финансијски план, који има конкретно учешће домаћих и страних фондова, и припремљену стратегију реализације и дистрибуције филма. Комисија предлаже овај пројекат за суфинансирање.

5. Фабрика не сме да стане

Редитељ: Марко Николић

Продукција: Талас филм д.о.о.

Предложени износ: 5.000.000,00 РСД

Филм "Фабрика не сме да стане" редитеља Марка Николића а у продукцији Талас филма, говори о напуштеној фабрици Вискоза у Лозници, некадашњем гиганту хемијске индустрије у СФРЈ.

Аутор се одлучио да причу о фабрици гради на сећањима некадашњих радника као и сведочењима потомака тих радника који су рођени у време када је фабрика већ угашена. Они су о фабрици слушали цео живот, сведоци су заоставштине неких "бољих времена". Аутор је посебно истакао једног таквог младог човека, Александра Костића, који је у старим архивама напуштене фабрике пронашао више десетина фотографија и негатива из различитих периода историје хемијског гиганта, забележене од стране фабричких фотографа. Филм прешлиће богати архивски материјал са узбудљивим модерним снимцима напуштене и оронуле фабрике. Квалитет досадашњег материјала који је Комисија имала на увид је доста утицао на одлуку Комисије да филм предложи за подршку. Такође, Комисија сматра изузетно важним ауторов осврт на данашњицу, на неке нове фабрике које куцају на врата новој генерацији радника попут Рио Тинта, Зиђина, ЛингЛонга, Ерин Вентурес, Невсун... Аутор поставља питање да ли ће им нове фабрике пружити исто што и стара фабрика? Зашто радници толико чезну за старом фабриком, а не желе нову? Кроз причу о једној напуштеној фабрици редитељ Марко Николић нам отвара нове теме и провоцира нас да се осврнемо на прошлост да би можда боље знали како да идемо у будућност.

Пројекат је са продукцијске стране беспрекорно састављен у смислу разрађености продуцентске експликације по свим фазама реализације овог филма, има реалистичан буџет и врло конкретан финансијски план.

Претходни успех аутора у овом жанру, додатно говори у прилог овом, иначе врло квалитетном и спремном пројекту и Комисија предлаже овај пројекат за суфинансирање.

Комисија не предлаже за подршку следеће пројекте:

I War

Редитељка: Милана Никић

Продукција: FOCUS 4

Пројекат под радним називом "I WAR", ауторке Милане Никић у продукцији „FOCUS 4“ се кроз основну тему истраживања порекла и оригиналног рецепта јела ајвар, као симбола, бави истраживањем тема родно засноване равноправности,

позиције жена некада и сада, преплићући мисли о преткињама са савременим позицијама и начинима функционисања жена у друштвеној заједници.

Полазиште филма је изјава албанске певачице Дуа Липе о пореклу ајвара, која би се у случају пројекта „I WAR“ користила као окидач за радњу филма који нема јасно формулисану идеју и циљеве. У документацијом презентованој ауторској идеји се, лутајући између сатиричног и ироничног начина праћења радње, у намерно преестетизованој стилизацији која се поиграва са актуелним трендовима инфлуенсерства, објашњава филмска структура која би представљала ”продужену руку” видео спота, односно *making of* спота који ауторка режира, појављујући се уз остале актерке филма - другарице, као ”освету” односно одговор Дуа Липи на медијски експлоатисану изјаву из 2020. године о омиљеном националном јелу.

Идеја за филм потиче од идеје за настапак виралног клипа за онлајн кориснике и ауторка формулише пројекат филма тако да матично одредиште би требало да буде публика на интернет платформама.

Комисија сматра да овај пројекат није у одговарајућој форми и не пружа потенцијал који испуњава критеријуме који одликују квалитетан креативни дугометражни документарни филм. Изостаје универзално повезујуће ткиво филма које нема везе са националним одређењем ауторке ни осталих актерки ове приче, а које је кључно у смеру свесности о важности женских људских права.

Како је стваран велики тим

Редитељ: Марко Ковач

Продукција: МК- Арт студио

Пројекат ”Како је стваран велики тим” односи се на један од највећих успеха домаћег спорта, а то је освајање Купа европских шампиона од стране ФК Црвена Звезда 1991. године. Овај догађај, један је од најважнијих момената савремене српске спортске историје, али и колективног и личног сећања, и преплиће се са критичним друштвено-историјским тренутком распада Југославије. Комисија нема двојби да је, сама по себи, ова тема врло велика и од изузетног значаја, и то на више различитих нивоа.

Нажалост, приложена документација пројекта који намерава да овако велику тему раби, не успева да убеди Комисију да је пројекат у овом облику у могућности да адекватно парира теми у идејном, креативном и продуцентском формату.

Комисија је нашла да сам избор теме, која је већ дуго и на различите начине присутна и обрађивана у домаћој култури, као и њен третман, у садржајном и драматуршком смислу, не доноси ништа ништа ново, оригинално или до сада непознато или невиђено, док визуелна решења, како је то понуђено у презентацији, нису на нивоу квалитета који би би ову Комисију убедили у квалитет будућег филма. Свеукупно, Комисија је дискутујући о овом пројекту, изразила велике сумње у погледу оригиналности теме, садржине и иновативности драматуршког и редитељског приступа, доприносу развоју филмског језика, доприносу домаћој кинематографији, квалитету који би будући филм учинио интересантним и

привлачним домаћој и иностраној публици, и одлучила да подржи само оне пројекте око којих није било оваквих дилема.

Пљачка милијардера

Редитељ: Немања Ђипранић

Продукција: Spotlight Production д.о.о

Пројекат ”Пљачка милијардера”, како то аутори наводе, тражиће одговор шта је тачно стајало иза општепознатих догађаја, у којима је велики број грађана био жртва масовне преваре од стране банака Југоскандик и Дафимент. Из овог разлога, сама по себи, тема је неспорно велика и значајна, вероватно и драмски додатно интересантна, чињеницом да су се на челу не само финансијских власти, већ и саме државе, у том тренутку налазили искусни банкарски професионалци.

Управо из наведеног, као и саме премисе да ће филм ”тражити одговор” произилазе главни дилеме са којима се Комисија суочила у намери да овај пројекат подржи.

Док пројекат узима несумњиво велику тему из наше савремене историје, има за циљ визуелно атрактиван филм, и док би Језда и Дафина вероватно били прави ”филмски ликови”, пројекат у свом синопсису и тритменту не нуди ни наговештај одговора на главно питање, већ, као да је реч о истраживачком новинарству, претендује да одговоре добије током саме продукције, снимања филма. Догађаји које овај пројекат има за тему више су него опште познати и присутни у јавном простору већ деценијама, били су предмет вишеструке истраживачке, новинарске и стручне обраде, и Комисију није убедио аргумент да ”одговор до данас није дат”, док истовремено у својој документацији и сам овај пројекат не открива ништа до сада непознато, нити доноси оригинални угао посматрања. Комисија тако није пронашла да је избор теме нити приступ њој, оригиналан или иновативан, да општа визура оставља будући филм без карактеризације ликова, док би представљена наративна структура можда била адекватнија истраживачком новинарству, односно телевизијској форми.

Продукцијска експликација је недовољно конкретна, разрађена и убедљива, по питањима начина и извора финансирања, саме продукције и коначно пласмана будућег филма.

Или имаш или немаш

Редитељ: Градимир Николић

Продукција: НГТим продукција д.о.о

Главни јунак приче, гурман и хедониста схвата да мора да регулише телесну тежину (140 кг) и промени животне навике. Клади се да ће у три месеца, водећи рачуна о исхрани, и уз активну вожњу бицикла ослабити. Планира авантуристичку туру бициклом кроз цео регион у пратњи пријатеља који је велики кулинар и сликар аматер.

Мучење – или улагање у здравље? како уживати у животу а спознати и богатство његове духовне стране – су питања са којима се јунак суочава.

Туризам, сликарство, филозофија и спремање хране, свакако отварају занимљив видео експеримент о вољи и искупењу... а чији је крај неизванстан? И то је у реду.

Међутим, Комисија је мишљења и поред симпатија за овај пројекат да је он у исто време и трагање за филмом јер по својој структури и амбицији ипак пре припада телевизијском - жанровски колажном медију.

Моја путовања са Душком

Редитељ: Слободан Иветић

Продукција: Art & Porcоп

Страхови, трауме, болести и несреће: малом дечаку Душану Ковачевићу живот је неколико пута висио о концу. Детињство је једва преживео - пише аутор и наводи следеће - Написао је дело „Маратонци трче почасни круг“. Био је још студент. Као дипломски рад испоручио је „Радована Трећег“ – и легенда је рођена. Филм неће бити само откриће непознатог Ковачевића, потврда познатог Ковачевића већ и објашњење политичких и друштвених околности у којима је Ковачевић стварао. Током последњих 50 година културу Србије и Југославије прославио је у свету. Представе, награде, ордења, ретко припадају живим класицима, итд. су делови експликација који говоре о разлозима и важности овога филма.

Комисија је у потпуности сагласна да Душан Ковачевић по свему заслужује највиша признања, али сматра и да на основу приложене редитељске и продуцентске експликације пројекат не нуди нешто што већ није познато о Душану Ковачевићу

За разговоре са Ковачевићем, глумцима и снимање играних сцена, продуцент је планирао, 20-25 снимајућих дана. Овај материјал би са документарним и архивским материјалом чинио укупну слику филма. Међутим, приложени буџет и хонорари пису у сразмери са изложеном идејом јер се не приказују транспарентно.

Осим неспорне чињенице да Ковачевић заслужује признања, као један од највећих културних посленика Србије, став Комисије је да му припада и филм који ће га, пре свега кроз снажнију, савременију и оригиналнију документарисичку поетику представити и на светским фестивалима који овакву структуру биографског филма сматрају анахроном.

Карлито или како сам постала злостављач паса

Редитељка: Ивана Јаношев

Продукција: This and That Productions

Пројекат филма "Карлито или како сам постала злостављач паса" прати ауторкино суочавање са интернет злостављањем од стране Левијатана, групе која се представља као организација за заштиту животиња.

Редитељка Ивана Јаношев нам представља Карлита, немирног пса којег је она након случајног сусрета покупила са улице и удомила. У једном, испоставиће се судбинском моменту, Ивана је Карлиту упутила васпитну ћушку због страха да се поново не отрује једући ствари са улице које не би смео. Баш тај тренутак је неко усликао и поставио на интернет. Од тада за Ивану креће тежак период, сурови напади, претње, осуде, ружни коментари. Ивана гаси све друштвене мреже, почиње да осећа кривицу, преиспитује се. Филм нуди ауторкин пут ка спознаји да није сама у томе, да постоје и друге жртве интернет насиља које иницира Левијатан и слични. На занимљив начин се тема филма шири на велике проблеме које доноси интернет насиље. Ауторка схвата да није зликовац у овој причи и постаје психотерапеут људима који су доживели сличне ствари као она. Њихове исповести пред камером нас воде све дубље у проблематику оваквог типа насиља, откривају нам скривено лице Левијатана и сличних организација које под хуманим плаштом крију способност за веома агресивно понашање и застрашивање.

Комисија може само да констатује је пројекат веома значајан јер је тема интернет злостављања горућа у нашем друштву и више него актуелна. У прилог пројекту говори и то да је претходно од стране Филмског центра Србије добио подршку на конкурс за развој пројеката, да иза њега стоји референтна продуцентска кућа, као и проверена екипа којој је поверена реализација овог филма. Међутим, Комисија је била подељеног мишљења када су у питању синопсис и тритмент филма, односно тематски фокус и садржински баланс у наративној структури и питање трајања филма, убедљивост приложеног визуелног материјала и употребе филмског језика, и определила се да овога пута на Конкурсу подржи само оне пројекте око којих нису постојале овакве двојбе. Комисија схвата велики значај теме овог филма и даје препоруку за следећи конкурс.

Serbia Libre!

Редитељ: Филип Мартиновић

Продукција: GULU GULU Presenta

Пројекат филма Serbia Libre! третира кубанску исељеничку заједницу у Београду и за главног лика има младог виолинисту који покушава да у Београду направи музичку каријеру.

Комисија позитивно оцењује идеју и могућност коју нуди, да се кроз индивидуални лик и визуру странца, који бежи из кризе сопственог друштва, сагледа и домаћа друштвена реалност. Ипак, Комисија је сматрала да је баш у овом делу било још простора и могућности за развој, у односу на оно што се тренутно налази у синопсису и тритменту, дакле, у домену саме карактеризације главног лика и уопште драматургије филма, иако сви чланови Комисије врло добро схватају да се овај документарни пројекат развија и одвија у реалном времену, те да ће га обликовати време које тек долази. Тако овај пројекат има једну од премиса за прави

документарни филм и Комисија охрабрује даљи развој, пре свега у драмском аспекту.

У Комисији су постојале и дилеме око опасности да би визуелно, а у односу на понуђени видео материјал, пројекат могао да одише више телевизијском естетиком. Комисија је имала дилема и са продукцијске стране, око финансијског плана, где је вероватно било додатних могућности, док за оне постојеће продуцент није понудио релевантне доказе о већ осигураним или утрошеним средствима.

Ауторов досадашњи опус веома говори у прилог овом пројекту, редитељ има посебан осећај и наклоност ка хиспано и латино-америчком миљеу и темама и свеукупно, овај пројекат заиста представља нешто другачије и привукао је посебну пажњу Комисије. Нажалост, како су средства Конкурса ограничена, а други пројекти превагнули, Комисија овога пута није била у могућности да предложи овај пројекат за финансијску подршку.

Повратна карта светске класе

Редитељ: Матеја Рацков

Продукција: Зеро продукција

Пројекат Повратна карта светске класе предвиђа биографски филм о оперском певачу Жељку Лучићу, данас баритону светског гласа, који је у младости радио на железници, као отправник возова.

Незахвална форма биографског филма, својом естетиком и свеукупним ретроспективним приступом из првог лица, готово увек балансира на ивици телевизијског документарца или ТВ емисије, а каквих је у овом жанру било веома успешних и гледаних на домаћим програмима.

Тако је и овде једна од највећих стрепњи Комисије била управо у погледу аудио-визуелне форме, али најважније, у погледу тематског фокуса, који, судећи по синопсису и тритменту, као и визуелном узорку овога филма, делују да би пројекат одвели на телевизијску страну.

Тако се Комисија нашла у дилеми по питањима оригиналности теме и приступа, наративне структуре и доприноса развоју филмског језика, када је и о овом пројекту реч. Са друге стране, представљање Жељка Лучића средини у којој је рођен, а којој је готово непознат, као и учешће врских домаћих професионалаца у овом документарном филму говорили су у прилог пројекту.

Продукцијски гледано, овај музичко-биографски филм има нешто амбициознији буџет, али свакако адекватан својим потребама, и финансијски план који у великој мери делује коректно, иако за до сада осигурана и утрошена средства нису понуђени релевантни докази.

Комисија је разматрала могућност да предложи и овај пројекат за финансијску подршку, али је ограниченост средстава на овом Конкурсу определила Комисију да предложи само оне пројекте око којих је било мање дилема у креативном и продукцијском смислу.

Дечак са трубом

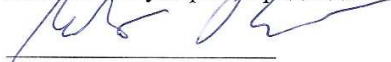
Редитељ: Александар Денић

Продукција: ДГ Цез Иницијатива- Продукције д.о.о Владислав Томанић- ПР

Пројекат дугометражног документарног филма под радним називом "Дечак са трубом", аутора Владислава Томанића и редитеља Александра Денића третира изузетно плодну каријеру цез трубача Душка Гојковића. Сам Душко Гојковић је несумњиво, не само наш највећи цез музичар, већ и врло велико име у светским размерама, а пројекат предвиђа појаву великог броја међународних уметника међу којима су и легенде цеза попут Артура Сандовала и Едија Гомеза. Увидом у пројектну документацију која се односи на конкретан начин визуелног представљања садржаја филма, тритмент, редитељску експликацију и визуелни материјал у овој фази, Комисија сматра да пројекат филма базиран на хронолошком навођењу биографских података не одступа од класичне форме телевизијске биографије или портрета, те тако не доноси оригиналан и иновативан приступ у односу на тему и садржину, не поседује тематски фокус, нити доприноси развоју филмског језика, како то критеријуми овог конкурса захтевају. Финансијски план филма постављен је амбициозно, али још не и до краја конкретно, тако да Комисија сугерише даљи рад на развоју и унапређењу овог пројекта, и у креативном и у продуцентском аспекту.

Комисија Филмског центра Србије:

Милош Шкундрић, председник Комисије

Чарна Радоичић

Ненад Пирнат

Никола Лоренцин

Фети Даутовић

